

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200376
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2718200376.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, Q., o zaplatenie 1.059,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 16. januára 2020 č.k. 5Csp/27/2018-72 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil § 497, § 272 ods. 1, 2, § 273 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, § 1, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., § 34, § 39, § 40 ods. 1, 2, 3, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a 5, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súd vyvodil ten právny záver, že žaloba terajšieho žalobcu nebola podaná dôvodne. Predmetom konania bola suma 1.059,64 eur spolu s úrokom vo výške 61,14 eur, poplatkami vo výške 8,- eur, s úrokmi z omeškania a trovy konania. V spore nebolo sporné, že pohľadávka voči žalovanej vznikla na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 010389411021014 ani to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V spore bolo v prvom rade sporné, či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia. Žalobca sa v spore od žalovanej domáhal splnenia záväzku titulom zmluvy tvrdiac, že sa stal na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.08.2019 novým veriteľom žalovanej. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V danom spore zo zisteného skutkového stavu je preto zrejmé, že žalobca nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči žalovanej postúpená na žalobcu, boli tieto podmienky postúpenia splnené. Súd mal v spore listinnými dôkazmi preukázané, že pôvodný veriteľ - banka si nesplnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a to písomne vyzvať žalovanú k úhrade

dlhu a bez tohto vyhlásila výzvou zo dňa 12.02.2016 predčasnú splatnosť úveru s príslušenstvom a následne postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.08.2019 pohľadávku na žalobcu voči žalovanej zo zmluvy o úvere. Možno sice považovať za preukázanú požiadavku 90-dňového omeškania žalovanej, ktorá vyplýva z výpisu z účtu, nebolo však preukázané, že by bola žalovaná pred postúpením pohľadávky zo strany pôvodného žalobcu písomne vyzvaná na splnenie svojho záväzku zo zmluvy o úvere. Súd má z podanej žaloby preukázané, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 12.02.2016, pričom platná výzva na plnenie pred takýmto samotným vypovedaním zmluvy chýba. Žalobca tak nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanej bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nepreukázal ani to, že postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanej uplatňovať pred súdom. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 19.08.2019 je preto pre rozpor so zákonom neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a to vo vzťahu s pohľadávkou uplatnenou žalobcom v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom k zamietnutiu žaloby z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie, súd sa ďalej nezaoberal inými dôvodmi oprávnenosti, resp. nedôvodnosti uplatnenej pohľadávky. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalovanej podľa pomeru jej úspechu vo veci priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to z dôvodov v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a zároveň si uplatnil náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolateľ poukázal na to že aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto spore preukazujú oznámením o postúpení pohľadávky, ktorá bola žalovanej zaslaná na adresu uvedenú žalovanou v zmluve o úvere F. XXX/X, XXX XX Q., ktorá je zároveň adresou jej trvalého pobytu a to doporučene dňa 30.08.2019 pod číslom zásielky RE 264104701 SK, čo preukazujú predloženým podacím hárkom pod č. EPH 172413450. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázali ich aktívnu legitímáciu v tomto spore. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky za účelom preukázania ich aktívnej legitímácie súdu predložili aj výzvu ich právneho predchodcu, banky, zo dňa 12.02.2016, ktorou preukazujú splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ich právny predchodca predloženú výzvu zo dňa 12.02.2016, ktorou vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok ako aj predčasne zosplatennej časti úverovej pohľadávky zaslal formou doporučenej poštovej zásielky, čo preukazujú predloženou doručkovou obálkou pod číslom podacej zásielky RP 133215982 SK. Zásielka sa odosielateľovi vrátila s oznámením: adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote. Ich právny predchodca tak vykonal všetko pre doručenie výzvy banky pred postúpením pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Odvolateľ je toho názoru, že k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, došlo riadne a platne, čím je daná ich aktívna legitímácia v tomto spore a v tejto súvislosti odkázali na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.01.2018. Podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp. zn. 13C/79/2014 ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru za splnenia zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru, ako aj prípadne iných nárokov či už poplatkov alebo prípadných sankcií.

5. Žalovaná odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa nevyjadřila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP), preskúmal napadnuté

rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušiť a vec prvoinštančnému súdu v napadnutej časti aj v závislom výroku vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie je nárok na zaplatenie sumy 1.059,64 eur, úrok vo výške 61,14 eur, poplatky vo výške 8,- eur, úrok z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1.059,64 eur od 13.02.2016 do zaplatenia a náhrada trov konania. Súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi podaného odvolania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci preskúmaným rozsudkom správne, ak žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď nebolo preukázané, že žalovaná bola písomne vyzvaná na splnenie svojho záväzku pôvodným veriteľom, v dôsledku čoho mal byť daný dôvod na zamietnutie žaloby.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 03.10.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - VÚB, a.s. ako bankou a žalovanou uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 010389411021014, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.500,- eur s úrokovou sadzbou 13,10 % ročne, RPMN vo výške 13,54 %. Žalovaná sa zaviazala splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 50,37 eur mesačne počnúc mesiacom október 2014, vždy k 20. dňu príslušného mesiaca, s poslednou splátkou september 2017. Právny predchodca žalobcu Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru a príslušenstvom zo dňa 12.2.2016 pod č. 9/SÚ/D1/120216 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru so zostatkom 1.128,78 eur a zároveň týmto listom vyzval žalovanú na jej predčasné zaplatenie v lehote 7 dní (č.l. 13 v spise). Predmetnú výzvu doručoval doručkovou obálkou pod číslom podacej zásielky RP 133215982 SK, s tým, že zásielka sa odosielateľovi vrátila s oznámením: adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote s dátumom uloženia 18.2.2016 a s dátumom vrátenia 8.3.2016 (č.l. 14 v spise). Žalobca uzavrel dňa 19.08.2019 s pôvodným veriteľom žalovanej (VÚB, a.s.) Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo i postúpenie pohľadávky voči žalovanej na žalobcu zo Zmluvy o úvere č. 2094084821 zo dňa 03.10.2014.

10. Predmetom konania je pohľadávka, ktorej zaplatenia sa žalobca domáha ako postupník pôvodného veriteľa (VÚB, a.s.) zo zmluvy, ktorú postupca uzavrel so žalovanou, bolo preto potrebné, aby v prioritne preukázal svoju aktívnu legitímáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa. Zo spisu vyplýva, že na preukázanie svojej aktívnej legitímácie súdu prvej inštancie predložil kópiu Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.08.2019, kópiu oznámenia o postúpení pohľadávky z 28.08.2019 adresovanú VÚB, a.s. žalovanej a podací hárok č. EPH172413450 o doručovaní zásielky žalovanej dňa 30.8.2019 pod RE264104701SK na adresu Bažantnica 400/4 Holíč.

11. V zmysle § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému (ods. 1). S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (ods. 2).

12. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (ods. 2).

13. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách ... ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmluvy o spotrebiteľskom

úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Pre platnosť postúpenia pohľadávky banky z bankového úveru na nebankový subjekt, musia byť okrem všeobecných podmienok upravených v § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnené aj podmienky v zmysle zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Vzhľadom na to, že žalobca sa domáha zaplata pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť ako postupník pôvodného veriteľa (VÚB a.s.) zo zmluvy, ktorú tento uzavrel so žalovanou bolo potrebné, aby v prvom rade preukázal svoju aktívnu legitímáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa. Zo spisu vyplýva, že na preukázanie svojej aktívnej legitímácie súdu prvej inštancie predložil kópiu zmluvy o postúpení pohľadávok, ako aj vyhlásenie predčasnej splatnosti právnym predchodcom ku dňu 12.2.2016, ktoré považoval zároveň aj za kvalifikovanú výzvu na úhradu dlžnej sumy pred postúpením.

15. Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

16. Citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

17. Vychádzajúc z uvedeného, ak je pre platnosť postúpenia potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností vedie k záveru o neplatnosti úkonu postúpenia pohľadávky, čo má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené VÚB a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej (ktorá je predmetom tohto sporu) žalobcovi len po tom, ak bola žalovaná napriek písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného

záväzku voči banke a to aj bez súhlasu žalovanej. Len v prípade, že takéto predpoklady splnené neboli, bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), ako to v danom prípade posúdil súd prvej inštancie, ktoré právne posúdenie ale nebolo správne.

19. Žalobca predložil súdu Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 12.2.2016, ktoré podľa odvolacieho súdu súčasne obsahovalo i výzvu adresovanú žalovanej na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorou bola žalovaná dovtedy v omeškaní. Pre odvolací súd zostalo nevysvetlené, prečo súd prvej inštancie takúto výzvu nepovažoval za kvalifikovanú a v rozhodnutí konštatoval neexistenciu výzvy, kde by bola žalovaná pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy, keďže zákon nevylučuje možnosť spísať do jednej listiny aj dva právne úkony. V danom prípade niet pochýb o tom, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy obsahovala i oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti ku dňu 12.2.2016, ktoré bolo doručované žalovanej poštou a to doporučenou zásielkou, ktorú žalovaná na adrese F. X. Q. v odbernej lehote neprevzala (č. l. 14 spisu). Z predloženej poštovej doručky vyplýva, že dňa 8.3.2016 bola neprevzatá zásielka žalovanou právnomu predchodcovi žalobcu vrátená, pričom žalovaná v spore netvrdila, že by sa v čase doručovania na adrese doručenia, ktorú adresu sama uviedla žalobcovi nezdržiavala. Z uvedeného je potom možné uzavrieť, že predmetnú doručovanú písomnú výzvu žalobcu na plnenie, s oznámením predčasnej splatnosti, je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka <.. Na nastúpenie právnych účinkov predmetnej výzvy (tu na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorou bola žalovaná v omeškaní), je potrebné predmetnú výzvu účinne dostať do dispozičnej sféry adresáta, čo sa v danom prípade i stalo, pričom to bola práve žalovaná, ktorá neprevzatím predmetnej zásielky si sama zmariť možnosť sa s ňou oboznámiť (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Odo 442/2003 použiteľné i na danú vec). Vzhľadom na konštatované je možné odvolaciu argumentáciu žalobcu o splnení si povinnosti postupcu voči žalovanej pred postúpením pohľadávky na žalobcu ju písomne vyzvať na zaplatenie omeškaného dlhu, považovať za dôvodnú.

20. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. V danom prípade súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho i vyložil, ale nesprávne ho aplikoval, pretože skutkový stav ohľadne nepreukázania výzvy na splnenie záväzku pred postúpením pohľadávky zhodnotil nesprávne.

21. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd, už bez potreby zaoberať sa i ďalším v odvolaní namietaným, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované (v danom prípade nevyhnutné) dôkazy, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatneného nároku, za tým účelom v súlade s § 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávnych ustanovení na ochranu spotrebiteľa a následne znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

23. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne zároveň aj o náhrade trov konania včítane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).